

som liste eller som parti, skulle udløse et helt mandat. Det synes jo heller ikke at være rimeligt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med hr. Jan Petersen.

Jan Petersen (S):

Det her forslag fremstår umiddelbart som indeholdende en større retfærdighed end det, vi har. Allerede nu handler debatten jo om store mod små. Jeg kan godt se, at der er en politisk interesse i at få det her forslag til at handle om, at de store er slemme ved de små.

Det vil jo ikke overraske nogen, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget. Men det kan måske overraske nogle, at vi sådan set gerne vil have det materiale, der er fremlagt som dokumentation for forslaget, udbygget betydeligt. Jeg forstod lige før, at hr. Nødgaard kunne finde på 17 andre eksempler med den problemstilling, der er afsættet for forslaget ifølge hr. Ole Glahn, nemlig at et parti kan få et flertal af mandater uden at have et flertal af stemmer bag sig. Men nu forstår jeg, at der er andre situationer for hr. Nødgaard, hvor forslaget også kunne bruges til at fremvise en større retfærdighed i en række andre sammenhænge.

Kl. 18.25

Det må jo være udtryk for, at forslagets hensigt er at få det kommunale valgsystem til at ligne folketingsvalgsystemet. For der har vi jo den højere retfærdighed, og det angives endda også i bemærkningerne, i hvert fald er der henvist til, at ved valg til Folketinget fordeles mandaterne efter den største brøks metode, altså den metode, man foreslår her.

Jeg synes, det er positivt, at vi får en debat om det her. Det mener jeg, for det betyder også, at vi så er i stand til at afdække den mangfoldighed af situationer, der kan opstå, hvorefter det vil være muligt at konkludere, måske også konkludere, at det nok er den bedst mulige model, vi har i øjeblikket.

Lad mig begrunde det lidt nærmere. Man kommer jo ikke udenom, at skal vi over til et valgsystem på det kommunale område, der minder om folketingsvalgene, bliver vi også nødt til at diskutere en minimumspræstation for, hvornår man kan få andel i mandaterne. Jeg vil ikke udelukke, at man også ved at botanisere i tidligere folketingsvalgresultater ville kunne have udløst et regeringskifte, såfremt vi ikke

havde haft en spærregrense, men havde haft en adgang til at indgå valgforbund.

Jeg vil ikke fra Folketingets talerstol gå ind i det og den konkrete situation, men jeg tror, at det er et af de emner, vi kan dyrke i udvalgsarbejdet for at få illustreret, at der ikke er nogen bedste vej i det hele taget, og at der også vil være et enkelt eller to tilfælde måske også på folketingsplan, hvor et bestemt flertal i befolkningen ikke giver sig udtryk i et flertal af mandater i Folketinget.

Med det vil jeg blot sige, at jeg ikke har noget forslag om, at vi skal lave en kommunal spærregrense, for min konklusion vil sådan set være, at vi har det bedste med de færreste fejl. Men skal vi ind på diskussionen, bliver vi nødt til også at drøfte minimumspræstationen.

Jeg har i bedømmelsen af forslaget været lidt i tvivl om, hvorvidt der var en fortsat adgang til valgforbund eller ej, for bilagene omtaler et par af kommunerne med beregninger, hvor man nævner valgforbund, hvorimod man andre steder ikke gør det. For Tønder og Rudersdal nævnes valgforbund, men for de øvrige kommuner gøres det ikke.

Derudover har jeg også kunnet konstatere, at der måske for enkelte kommuner ikke er angivet den korrekte opstilling af valgforbund, hvilket introducerer en problemstilling, som også er interessant at få belyst i bedømmelsen af det her forslag, nemlig: Hvorfor er det kun interessant at drøfte, hvis et parti får flertal? Hvorfor er det ikke også interessant at se, hvordan de forskellige valgforbundskonstruktioner ville have flyttet sig, såfremt der ikke havde været adgang til at indgå valgforbund, eller om man måske havde fået andre valgresultater frem i nogle af de her kommuner, hvis valgforbundsstrukturen havde været anderledes?

Det vil sige, at det at afdække den konkrete forudsætning for, at det her giver en større grad af retfærdighed, forudsætter en række indlagte forudsætninger. Jeg vil gætte på, at de partier, der skulle operere under en ny model for kommunale valg, selvfølgelig også ville reagere på, hvorledes de styrker deres partis position i forhold til det valgsystem, de har.

Det er jo interessant, at der er partier, der er mere optaget af at indgå valgforbund end andre, og der er bestemte valgforbundskonstruktioner, der selvfølgelig også forholder sig til nogle grundkonflikter, der er i en kommune.

Min konklusion er sammenfattende, at vi ikke kan støtte forslaget. Jeg har ikke gentaget